Окуляри

АвторЧе | AuthorChe

Дивлюсь в рожеві окуляри
І вмить від того завмираю.
У них тону, в душі ні хмари,
Щодня собі їх уявляю.
А як її я обійму,
Одразу легше і тепліше,
Невже знайшов свою одну,
З якою світ весь яскравіше?)
Її усмішка — незрівнянна,
Очі — осіння, кленова алея.
Ніжне, шовкове волосся,
Моя безцінна лотерея.
Під парасолькою моєю,
В дощик ми разом гуляли.
Під час тривоги у Черкасах,
Ми про любов пісні співали.
З нею піду я хоч за хмари,
Коли подивлюсь їй у очі.
Коли дивлюсь їй в окуляри,
Я бачу те, чого так хочу...

Вадим Ємельянов (AuthorChe)
Дата написання: 10.10.2022